

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม
จังหวัดชลบุรี

**Sexual Risk Behavior of Primary School Students
in Industrial Area, Chonburi Province**

ศิวานิตย์ ทองคำดี* ฉวีวรรณ บุญสุยา**^a เสาวนีย์ ทองนพคุณ*** Sawitree วิษณุโยธิน****

*สาขาการจัดการส่งเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

**ภาควิชาชีวสถิติ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

***ภาควิชาสุขศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา

Siwanit Thongkhamdee* Chaweewon Boonshuyar**^a Saowanee Thongnopakun***

Sawitree Visanuyothin****

*Health Promotion Management Program, Faculty of Public Health, Thammasat University

** Faculty of Public Health, Mahidol University

*** Faculty of Public Health, Burapha University

**** Maharat Nakhon Ratchasima Hospital

^aCorresponding author: chaweewon.boon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 713 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มสองขั้นตอนของโรงเรียนทั้ง 14 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน พ.ศ. 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีบิดา/ มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง/ พนักงานบริษัท/ โรงงานอุตสาหกรรม ร้อยละ 75.3 และ 55.0 ตามลำดับ นักเรียนร้อยละ 59.9 ยอมรับว่าเคยมีแฟน ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียน พบว่า 1) ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ($p < 0.001$) ระดับการศึกษา ($p < 0.001$) สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา ($p < 0.05$) การปรึกษาบุคคลในครอบครัว ($p < 0.001$) 2) ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ หรือที่

ลับตาคนหลังเลิกเรียน ($p < 0.001$) การนัดพบแฟนหรือเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับตา ($p < 0.001$) 3) ปัจจัยเสริม ได้แก่ การดู/เห็นภาพโป๊ ($p < 0.001$) การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ($p < 0.05$) ประสบการณ์การมีแฟนหรือคนรักของนักเรียน ($p < 0.001$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) รัฐบาลควรส่งเสริมนโยบายการดำเนินงานแบบบูรณาการเพื่อสร้างโปรแกรมลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม เนื่องจากมีหลายปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทั้งนี้ผู้ปกครอง ชุมชน สถานบริการสาธารณสุขในพื้นที่ และผู้บริหารสถานศึกษาควรร่วมมือกันวางแผน จัดการสหปัจจัยเสี่ยง และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้เท่าทันสื่อเรื่องเพศต่อนักเรียน การส่งเสริมผู้ปกครองให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และเข้มงวดกับสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมพฤติกรรมเสี่ยง

คำสำคัญ : พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ, นักเรียนช่วงชั้นที่ 2, พื้นที่อุตสาหกรรม

Abstract

This cross-sectional descriptive study aimed to determine sexual risk behaviors and the associated factors among primary school students in the industrial area. Total of 713 were primary school students by stratified two-stage cluster sampling from 14 schools in the industrial area. They were randomly recruited into the study and data were collected by self-administered questionnaire during May 2019- June 2019. Descriptive statistics was analyzed by percentage, mean, standard deviation. Inferential statistics was applied to test the association between predisposing, enabling, and reinforcing factors with sexual risk behaviors by ANOVA at 5% significance level.

The results revealed that more than half of the students' parents were employees. Students admitted to having girl/boyfriends 59.9% whereas the majority of students had a low level on sexual risk behaviors (95% CI = 0.17-0.22). Association analysis of predisposing, enabling and reinforcing factors with sexual risk behaviors significantly related to sexual risk behavior were 1) Predisposing Factors: sex ($p < 0.001$), education level ($p < 0.001$), relationship between parents ($p < 0.05$), family counseling ($p < 0.001$), 2) Enabling Factors: going to sexual risk area after school ($p < 0.001$), dating to opposite sex in a secret place ($p < 0.001$), 3) Reinforcing Factors: watched pornography ($p < 0.001$), parenting ($p < 0.05$), having a girlfriend or lover ($p < 0.001$) were statistically significant ($p < 0.05$). The government should strengthen policy to set an integrated program to reduce

sexual risk behavior of primary school students in industrial area because there were multiple factors which associated with sexual risks behaviors by the collaboration of parents, community, health care units in the area and school administrators to plan, implement, and evaluated continually. In order to decrease sexual risk behaviors, needs to emphasize an increase of sexual media literacy for primary school students, parents encouragement to concern their roles, and striction of the sexual risk environment.

Keywords : Sexual Risk Behavior, Primary School Students, Industrial Area

Received 28/8/2019 Revised 23/9/2019 Accepted 25/9/2019

บทนำ

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางเพศ กอปรกับปัจจุบันสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว¹ ในประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมสู่สังคมอุตสาหกรรม ส่งผลให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมของซีกโลกตะวันตกที่มีความอิสระเสรีในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ความเป็นตัวตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นมีความสนใจเรื่องเพศและแสวงหาประสบการณ์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การทำแท้ง การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/เอ็ดส์ เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นรวมถึงครอบครัวและสังคม² เมื่อพิจารณาปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่นพบว่าเกิดจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายในและภายนอก ซึ่งสิ่งเร้าภายในเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในร่างกาย โดยเฉพาะในเรื่องฮอร์โมนเพศ สำหรับสิ่งเร้าภายนอก เช่น สื่อทางเพศ ลักษณะที่พิกอาศัย รูปแบบการเลี้ยงดูและการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสังคมวัฒนธรรม

การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์/ สารเสพติด สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น^{3,4}

จากสถานการณ์การเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในกลุ่มนักเรียนของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2561 พบว่าอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีค่าเฉลี่ย 15.1 ปี ในขณะที่อัตราการคลอดของมารดาอายุ 10-14 ปี ในปี พ.ศ. 2561 เพิ่มขึ้นจาก 0.7 เป็น 1.2 ต่อประชากรหญิงอายุ 10-14 ปี 1,000 คน จากปี พ.ศ. 2546 โดยจากข้อมูลในปี พ.ศ. 2560 พบว่าจังหวัดชลบุรี มีอัตราการคลอดบุตรของหญิงอายุ 15-19 ปีสูงที่สุดในประเทศไทยที่อัตรา 65.3 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน เมื่อพิจารณาข้อมูลย้อนหลัง พบว่าจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีอัตราการคลอดบุตรของหญิงอายุ 15-19 ปี มากกว่า 50 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546⁵ โดยพื้นที่ที่มีการคลอดของหญิงอายุ 10-14 ปี มากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ อำเภอมะนัง อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการคลอดซ้ำ ในวัยรุ่นหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีอัตราสูงถึงร้อยละ 18.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 10.6 จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งมีความครอบคลุมอำเภอบางละมุง และอำเภอศรีราชาที่กำลังเผชิญกับปัญหาการคลอดและการคลอดซ้ำสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ซึ่งเป็นผู้มีอายุระหว่าง 10-12 ปี

จังหวัดชลบุรีได้ถูกประกาศให้อยู่ในโครงการระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)⁷ ทำให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2559 มีสถานประกอบการ จำนวน 65,806 แห่ง จำนวนแรงงานมากกว่า 600,000 คน⁸ การพัฒนาอุตสาหกรรมมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของประเทศไทยก่อให้เกิดการจ้างงานและสร้างรายได้ให้กับประชาชน ผลจากการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมทำให้พื้นที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของประชากร⁹ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรูปแบบแนวทางการดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิมจนเกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม/ การข่มขืน ปัญหาวัยรุ่นและเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาครอบครัวแตกแยก¹⁰ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี โดยนำกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ปัญหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ (PRECEDE Framework) ของกรีนและครูเตอร์¹¹ มาประยุกต์ใช้ เนื่องจากนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบจากครอบครัว/ การเลี้ยงดู สภาพสังคมและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ซึ่งน่าจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อีกทั้งยังมีผู้ศึกษาในบริบทดังกล่าวไม่มากนัก ผลการศึกษาจะทำให้เข้าใจถึงปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการ

ส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี

2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยนี้ผ่านการรับรองการทำวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุดที่ 3 สาขาวิทยาศาสตร์ COA No. 069/2562 โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง (cross-sectional descriptive study) ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ. 2562 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พื้นที่เขตนิคม อุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำนวน 14 โรงเรียน 3,979 คน¹²

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งผู้วิจัยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ จากสูตรของเดเนียล¹³ โดยกำหนดให้ คือ .347¹⁴ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 630 คน และเพื่อความสมบูรณ์ของการได้มาซึ่งแบบสอบถาม กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มอีก 15%

จากที่คำนวณได้จากสูตร ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 725 คน ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มสองชั้นตอน (Stratified two stage cluster sampling) ดังนี้ 1) สุ่มห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในแต่ละโรงเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่สมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัยและมาเรียนในวันเก็บข้อมูลโดยเก็บข้อมูลแบบยกชั้น 2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของแต่ละห้องเรียน และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 713 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม 3 ส่วน จำนวน 32 ข้อ ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 16 ข้อ เช่น เพศ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว ลักษณะการพักอาศัย ส่วนที่ 2 อิทธิพลจากสื่อ จำนวน 6 ข้อ โดยเลือกคำตอบข้อที่ตรงกับตนเองมากที่สุด และส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 10 ข้อ ใช้เป็นแบบประเมินค่า 4 ระดับไม่เคยเลย นาน ๆ ครั้ง บ่อยครั้ง เป็นประจำ โดยมีค่าคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และสูงสุด 3 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 3 ท่าน โดยได้ค่า Index of item-Objective Congruence (IOC) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.79 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช ได้ค่าความเชื่อมั่น อิทธิพลจากสื่อ เท่ากับ 0.776 และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เท่ากับ 0.771

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.2 เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน จำนวน 713 คน โดยอาชีพบิดาของนักเรียน ร้อยละ 78.1 และอาชีพของมารดา ร้อยละ 58.6 มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือรับจ้างหรือพนักงานบริษัทหรือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม โดยบิดามารดาของนักเรียนทะเลาะบ่อยหรือบางครั้ง ร้อยละ 86.2 นักเรียนจะปรึกษากับบุคคลในครอบครัวเป็นบางครั้ง ร้อยละ 74.2 หรือไม่เคยปรึกษา ร้อยละ 57.3 นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนถึงร้อยละ 59.9 ที่มีประสบการณ์ในการมีแฟนหรือคนรัก (ดังแสดงในตารางที่ 1) ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีกิจกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ ร้อยละ 98.9 โดยมีนักเรียนเพียงร้อยละ 1.1 ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับกลางถึงสูง (ดังแสดงในตารางที่ 2) ด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ปัญหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ (PRECEDE Framework) มาประยุกต์ใช้ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ดังนี้ 1) ปัจจัยนำ พบว่าเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่าเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนหญิง ($p < 0.001$) ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาในปัจจุบัน พบว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และระดับ

ตารางที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน 713 คน

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
◦ ชาย	348	48.8
◦ หญิง	365	51.2
ระดับชั้น		
◦ ชั้นประถมศึกษาที่ 4	232	32.5
◦ ชั้นประถมศึกษาที่ 5	225	31.6
◦ ชั้นประถมศึกษาที่ 6	256	35.9
อาชีพบิดา		
◦ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	20	2.8
◦ รับจ้าง/พนักงานบริษัท/ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม	537	75.3
◦ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	113	15.8
◦ เกษตรกรรม/ชาวประมง	12	1.7
◦ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	31	4.4
อาชีพมารดา		
◦ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	26	3.6
◦ รับจ้าง/พนักงานบริษัท/ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม	392	55.0
◦ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	176	24.7
◦ เกษตรกรรม/ชาวประมง	7	1.0
◦ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	112	15.7
สัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดา		
◦ ไม่เคยทะเลาะ	81	11.4
◦ ทะเลาะบางครั้ง	543	76.2
◦ ทะเลาะบ่อย	71	10.0
◦ ทะเลาะทุกวัน	18	2.4
การปรึกษากับบุคคลในครอบครัว		
◦ ไม่ปรึกษา	66	9.3
◦ ปรึกษาบางครั้ง	342	48.0
◦ ปรึกษาน้อย	68	9.5
◦ ปรึกษาทุกครั้งที่เกิดปัญหา	237	33.2
ประสบการณ์การมีแฟนหรือคนรัก		
◦ เคย	427	59.9
◦ ไม่เคย	286	40.1

ตารางที่ 2 แสดงระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน (713 คน)

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	705	98.9
ปานกลาง	3	0.4
สูง	5	0.7

ชั้นประถมศึกษาที่ 5 ($p < 0.001$) ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดา พบว่านักเรียนที่บิดามารดาทะเลาะกันทุกวันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แต่อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษา พบว่านักเรียนที่บิดามารดาไม่เคยทะเลาะกันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าบิดามารดาที่ทะเลาะกันบางครั้ง ด้านการปรึกษาบุคคลในครอบครัว พบว่านักเรียนที่ไม่ปรึกษาบุคคลในครอบครัวมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด ($p < 0.001$) 2) ปัจจัยเอื้อ พบว่าเมื่อจำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ($p = 0.292$) ในขณะที่การเข้าถึงแหล่งอโคจรของนักเรียน การไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ หรือที่ลับตาคน หลังเลิกเรียน การนัดพบแฟนหรือเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับตามีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

($p < 0.001$) 3) ปัจจัยเสริม เมื่อพิจารณาอิทธิพลจากสื่อ พบว่านักเรียนที่เคยดูภาพโป๊มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดู ($p < 0.001$) โดยนักเรียนที่มีความถี่ในการดูทุกวันหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด การเลี้ยงดูของผู้ปกครองของนักเรียน พบว่าผู้ปกครองที่ไม่เคยสนใจหรือมีเวลาให้นักเรียนส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าผู้ปกครองที่มักตัดสินใจเรื่องต่างๆ แทนนักเรียนเสมอ และชอบบังคับให้นักเรียนทำสิ่งที่ไม่ชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.016$) สำหรับประสบการณ์การมีแฟนหรือคนรักของนักเรียน พบว่านักเรียนที่มีประสบการณ์การมีแฟนหรือคนรัก จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนหรือคนรัก ($p < 0.001$) (ดังแสดงในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียน (713 คน)

ปัจจัย	จำนวน ตัวอย่าง	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ				p-value ²
		เฉลี่ย ¹	SD	95% CI		
				Lower	Upper	
รวม	713	0.19	0.40	0.17	0.22	
ปัจจัยนำ						
เพศ						<0.001
◦ ชาย	348	0.28	0.48	0.23	0.33	
◦ หญิง	365	0.11	0.27	0.17	0.22	

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียน (713 คน)

ปัจจัย	จำนวน ตัวอย่าง	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ				p-value ²
		เฉลี่ย ¹	SD	95% CI		
				Lower	Upper	
ระดับการศึกษา						<0.001
◦ ชั้นประถมศึกษาที่ 4	232	0.12	0.28	0.09	0.16	
◦ ชั้นประถมศึกษาที่ 5	225	0.17	0.35	0.13	0.22	
◦ ชั้นประถมศึกษาที่ 6	256	0.28	0.50	0.22	0.34	
สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา						0.031
◦ ไม่เคยทะเลาะ	81	0.23	0.50	0.13	0.35	
◦ ทะเลาะบางครั้ง	543	0.17	0.38	0.14	0.20	
◦ ทะเลาะบ่อย	71	0.25	0.34	0.18	0.34	
◦ ทะเลาะทุกวัน	18	0.41	0.63	0.14	0.70	
การปรึกษาคุคคลในครอบครัว						<0.001
◦ ไม่ปรึกษา	66	0.37	0.53	0.26	0.51	
◦ ปรึกษาบางครั้ง	342	0.22	0.43	0.17	0.26	
◦ ปรึกษาบ่อย	68	0.19	0.44	0.11	0.32	
◦ ปรึกษาทุกครั้งที่เกิดปัญหา	237	0.11	0.26	0.08	0.15	
ปัจจัยเอื้อ						
ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน						0.292
◦ บ้านส่วนตัว	311	0.20	0.40	0.16	0.25	
◦ บ้านเช่า	259	0.21	0.42	0.16	0.26	
◦ หอพัก/อพาร์ทเมนต์/คอนโด	29	0.22	0.35	0.11	0.36	
◦ ห้องแถว	114	0.13	0.35	0.07	0.20	
การไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ หรือที่ลับตาคนหลังเลิกเรียน						<0.001
◦ ไม่เคยเลย	554	0.08	0.20	0.07	0.10	
◦ นาน ๆ ครั้ง	125	0.42	0.38	0.35	0.49	
◦ บ่อยครั้ง	23	0.84	0.50	0.63	1.05	
◦ เป็นประจำ	11	1.91	1.09	1.21	2.56	
การนัดพบแฟนหรือเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับตา						<0.001
◦ ไม่เคยเลย	637	0.11	0.22	0.10	0.13	
◦ นาน ๆ ครั้ง	51	0.68	0.44	0.56	0.81	
◦ บ่อยครั้ง	14	0.85	0.59	0.54	1.20	
◦ เป็นประจำ	11	1.85	1.20	1.14	2.56	

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียน (713 คน)

ปัจจัย	จำนวน ตัวอย่าง	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ				p-value ²
		เฉลี่ย ¹	SD	95% CI Lower Upper		
ปัจจัยเสริม						
นักเรียนเคยดู/เห็นภาพโป๊						<0.001
◦ ไม่เคย	385	0.08	0.22	0.06	0.10	
◦ อย่างน้อย 1 เดือนครั้ง	228	0.26	0.43	0.21	0.32	
◦ อย่างน้อยครั้งเดือนครั้ง	58	0.41	0.62	0.26	0.57	
◦ ทุกวันหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง	42	0.56	0.63	0.37	0.77	
การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง						0.016
◦ มักตัดสินใจเรื่องต่างๆ แทนนักเรียนเสมอ และชอบบังคับ ให้นักเรียนทำสิ่งที่ไม่ชอบ	175	0.24	0.46	0.18	0.31	
◦ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็นอย่างอิสระ	502	0.17	0.37	0.14	0.20	
◦ ไม่เคยสนใจหรือมีเวลาให้นักเรียน	36	0.33	0.40	0.20	0.48	
ประสบการณ์การเคยมีแฟนหรือคนรัก						<0.001
◦ เคย	427	0.25	0.44	0.21	0.29	
◦ ไม่เคย	286	0.11	0.32	0.08	0.15	

¹ แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนรายข้อ, ² p-value โดยใช้ oneway Anova

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม เพื่อประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งจากผลการศึกษาด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์กับทั้งสามปัจจัยข้างต้น พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ แต่เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในการแสดงพฤติกรรมเสี่ยง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ หรือที่ลับตา

หลังเลิกเรียนกับกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่/ รุ่นน้อง อีกทั้งยังแสดงความรักกับแฟนหรือเพื่อนต่างเพศโดยการจับมือโอบเอว ไหล่ กอด จูบ หอม และดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์มากกว่าเครื่องดื่มทั่วไปเป็นประจำหรือบ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับพนมพร ปิยะกุล³ ที่พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงที่นักเรียนปฏิบัติอยู่เป็นประจำหรือบ่อยครั้ง ได้แก่ การดื่มสุราหรือของมีแอลกอฮอล์ต่างๆ การแสดงความรักกับเพื่อนต่างเพศ ถึงแม้ว่าในการศึกษาครั้งนี้นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ แต่หากยังคงมีการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเมื่อมีโอกาสก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และส่งผลให้เกิด

การตั้งครมภ์ในวัยเรียน การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/เอ็ดส์¹⁵

ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา การปรึกษาบุคคลในครอบครัว ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน การไปร้านเกม/ร้านคาราโอเกะ หรือที่ลับตาคนหลังเลิกเรียน การนัดพบแฟนหรือเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับตา และปัจจัยเสริม ได้แก่ การเคยดู/เห็นภาพโป๊ การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ประสบการณ์การเคยมีแฟนหรือคนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งอภิปรายได้ดังนี้

ด้านปัจจัยนำ พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยนักเรียนชายมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง เนื่องจากเพศชายเริ่มมีพัฒนาการทางเพศตั้งแต่อายุประมาณ 9-10 ปี ซึ่งการที่เพศชายเข้ามีพัฒนาการด้านร่างกายอย่างรวดเร็วหากแต่ไม่สัมพันธ์กับพัฒนาการทางด้านความคิด¹⁴ กอปรกับค่านิยมทางวัฒนธรรมไทยที่ปลูกฝังให้เพศชายกล้าที่จะเปิดเผยในการพูดคุยเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง ค่านิยมทางเพศบางอย่างเพศชายสามารถทำได้ แต่เพศหญิงมักถูกสอนให้รักกนวลสงวนตัว และห้ามกระทำมิเช่นนั้นจะนำมาซึ่งการอับอายให้กับครอบครัว ดังนั้นเพศชายจึงมักจะเป็นฝ่ายนำเพศหญิงไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม¹⁶ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวรรณศิริ ประจันโน¹⁴ ที่พบว่าเพศชายมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่าเพศหญิงถึงสิบเท่า ด้านระดับการศึกษา พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นช่วงวัยเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงทางเพศทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ส่งผลให้เกิดความอยากรู้อยากลอง

ในเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิพรรษาคำรินทร์¹⁷ ที่พบว่าระดับชั้นการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของอนุชิต วรกา และคณะ¹⁸ ที่พบว่าเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะฮอร์โมนในร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง และเริ่มมีความรู้สึกถึงอารมณ์ทางเพศ สนใจในเพศตรงข้ามจึงทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมา ด้านสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา พบว่านักเรียนที่บิดามารดาทะเลาะทุกวัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื่องจากพ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่ทำให้การอบรมเลี้ยงดู รวมถึงแบบอย่าง ที่สำคัญในการหล่อหลอมลักษณะนิสัย และบุคลิกภาพแก่นักเรียน หากความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาไม่ดีหรือมีความรักความผูกพันภายในครอบครัวในระดับน้อยก็จะส่งผลทำให้วัยรุ่นขาดความรัก ความอบอุ่น และแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามมาสอดคล้องกับการศึกษาของพิชานัน หนูวงษ์¹⁹ ที่พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ครอบครัวที่พ่อแม่แตกแยก ทะเลาะเบาะแว้งมีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้านการปรึกษาบุคคลในครอบครัว พบว่านักเรียนที่ไม่ปรึกษาบุคคลในครอบครัวมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อนักเรียนมีปัญหาที่เกิดจากการดำเนินชีวิตหรือปัญหาจากการเรียน หากนักเรียนไม่ไว้วางใจหรือไม่ปรึกษาบุคคลในครอบครัว ก็อาจทำให้นักเรียนตัดสินใจแก้ปัญหาไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องผลการศึกษาของชิสัพพัชร์ ชูทอง²⁰ ที่พบว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ครอบครัวขาดความสุขและนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือความขัดแย้งภายในครอบครัวที่มีสาเหตุจากการขาดทักษะการสื่อสารรวมถึงความคาดหวัง/ความต้องการของพ่อแม่ และข้อจำกัดในการใช้เวลา

ร่วมกันระหว่างนักเรียนและพ่อแม่ตนเอง ซึ่ง การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาในพื้นที่อุตสาหกรรม และจากผลการศึกษาพบว่าพ่อแม่โดยส่วนมาก ประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัท/พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งอาจต้องทำการเป็นกะ²¹ ทำให้มีเวลาที่จะพูดคุยและให้คำปรึกษากับนักเรียน ได้ไม่มากนัก

ด้านปัจจัยเอื้อ พบว่านักเรียนที่ไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ หรือที่ลับตาคนหลังเลิกเรียน เป็นประจำทุกวันหรืออย่างน้อย 1 ครั้ง/สัปดาห์ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก มาจากการไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ หรือที่ ลับตาคน อาจนำไปสู่การรวมกลุ่มและชักชวนกัน ทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการเพิ่มความเสี่ยง ทางเพศและส่งผลต่อความยับยั้งชั่งใจหรือ ความสามารถในการควบคุมตนเองได้ สอดคล้อง กับผลการศึกษาของนิซาทร์ ปูนมิกิจ²² ที่พบว่าการ เคยถูกชักชวนให้เที่ยวสถานบันเทิงจะมีพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน ด้านการนัดพบแฟนหรือ เพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับตา พบว่านักเรียน ที่นัดพบแฟนหรือเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ ลับตาเป็นประจำมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด ทั้งนี้การนัดพบแฟนหรือเพื่อนต่างเพศในบริเวณ ที่ลับตา อาจเกิดการจับมือ โอบเอว ไหล่ กอด จับ หอม และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ สอดคล้อง กับผลการศึกษาของพิชานัน หนูวงษ์¹⁹ ที่พบว่า การอยู่ด้วยกันสองต่อสองและความอยากรู้อยากลอง อาจนำมาซึ่งความเสี่ยงทางเพศ

ปัจจัยเสริม พบว่านักเรียนที่เคยดูหรือเห็น ภาพโป๊มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด โดยเมื่อ พิจารณารายชื่อ พบว่านักเรียนมักจะดูภาพ/คลิปโป๊ จากอินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก และยูทูป สำหรับเหตุผล ในการดูภาพ/คลิปโป๊เพราะอยากรู้อยากเห็น เพื่อนแนะนำ และเป็นการเรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง

ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามมีนักเรียนบางส่วนที่ แอบเห็นพ่อแม่ดูภาพ/คลิปโป๊ จึงทำให้อายกดูตาม จากผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียน จำนวนไม่น้อยที่มีความอยากรู้อยากเห็นและสามารถ เข้าถึงสื่ออนาจารได้ หากไม่มีผู้ปกครองคอยกำกับ ดูแล อาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สอดคล้อง กับผลการศึกษาของวรรณศิริ ประจันโน และคณะ¹⁴ ที่พบว่าหากมีการเข้าถึงสื่อที่ขี้ขลาดทางเพศก็จะมี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง ด้านการเลี้ยงดูของ ผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองที่ไม่เคยสนใจหรือไม่มี เวลาให้นักเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศสูง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองที่ ตัดสินใจเรื่องต่างๆ แทนนักเรียน และชอบบังคับ ให้นักเรียนทำสิ่งที่ไม่ชอบก็ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากมาจากการที่ผู้ปกครอง ไม่มีเวลาให้นักเรียนทำให้นักเรียนขาดที่ปรึกษาที่ดี นักเรียนจึงเลือกไปปรึกษาเพื่อน หรือค้นคว้าข้อมูล จากแหล่งที่ไม่น่าเชื่อถือนำไปสู่การพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ ขณะที่หากผู้ปกครองมีความเข้มงวด มากเกินไปและไม่ให้ออกโอกาสในการตัดสินใจเอง ของนักเรียน อาจส่งผลให้นักเรียนมีความกดดัน ในการใช้ชีวิต เมื่อเกิดปัญหาในชีวิตจึงไม่เลือก ที่จะปรึกษาผู้ปกครองและนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศเช่นกัน โดยจากการศึกษาของอนุชิต วรรกา และคณะ¹⁸ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการดูแล เอาใจใส่จากผู้ปกครองระดับไม่ดีจะมีพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศระดับสูง ในทางตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองระดับดี จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับต่ำมากกว่ากลุ่ม อื่นๆ ด้านประสบการณ์การเคยมีแฟนหรือคนรัก พบว่านักเรียนที่เคยมีประสบการณ์การเคยมีแฟน หรือคนรักจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่า นักเรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนที่มีประสบการณ์การเคยมีแฟนหรือคนรัก นั้นมีโอกาสที่จะแสดงความรักกับเพศตรงข้าม

ไม่ว่าจะเป็นการจับมือโอบเอว โอบไหล่ การกอด การจับ การหอม ซึ่งการกระทำเหล่านี้อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของวรรณศิริ ประจันโน¹⁴ ที่พบว่านักเรียนที่เคยมีแฟนหรือคนรักจะมีความต้องการที่จะอยู่ใกล้ชิดกับแฟน จับมือถือแขน กอดหอม และในบางรายอาจมีการตีม เครื่องตีมแอลกอฮอล์เพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ

ข้อเสนอแนะ

1) การสร้างความรู้เท่าทันสื่อด้านเพศแก่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เพื่อให้สามารถหาคำตอบในเรื่องเพศที่ตนเองสงสัยได้

2) การเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สามารถปฏิเสธ ยับยั้งชั่งใจ และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง หรือไม่นำพาตนเองไปสู่สถานที่ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ หรือพื้นที่นัดพบกับกลุ่มเพื่อนในที่ลับตาคน หรือการสังสรรค์ ตีมแอลกอฮอล์ในกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่/รุ่นน้อง

3) ส่งเสริมความเข้าใจและแนวทางในการดูแลนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ต่อบิตามารดาหรือผู้ปกครอง โดยหวังผลกระทบจากการปฏิบัติ เช่น การเปิดให้นักเรียนมีอิสระทางความคิด การเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียน เป็นต้น

4) โรงเรียน/สถานศึกษา ควรมีการจัดหลักสูตร/รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา และทักษะชีวิตวัยรุ่น รวมถึงควรมีบทบาทในการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับครอบครัว เพื่อสร้างความร่วมมือในการดูแลนักเรียนร่วมกัน และเพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นผลงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ประเภททุนวิจัยทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามสัญญาเลขที่ TUGG 132/2562

เอกสารอ้างอิง

1. DiCenso A Van Dover LJ. Prevention of adolescent pregnancy. Community nursing: promoting Canadians' health. 1999.
2. Thongnopakun S. Muanphetch C. Visanuyothin S. Wiboonphan S. Plainao C. Factors related to sexual health care behaviors among male youth in college, Chon Buri province, Thailand. Chon Buri province, Thailand The 49th Asia-Pacific Academic Consortium for Public Health Conference (APACPH 2017); 15 - 17 August 2017; Inchon, Korea: Yonsei University International Campus, South Korea; 2017.
3. พนมพร ปิยะกุล. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ [วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต]. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2559.
4. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. เปิดสถานการณ์เพศสัมพันธ์ชีวิตร่วมสมัยเด็กไทยประถม 4 เริ่มมองหาเพศตรงข้าม. 2560. [เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2561]. Available from: http://hss.moph.go.th/show_topic.php?id=1066
5. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์. สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ ในวัยรุ่นและเยาวชน ปี 2560 [เข้าถึงเมื่อ 24 กันยายน พ.ศ. 2561]. Available from: http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/สถานการณ์RH_2560_Website.pdf
6. กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี. สรุปผลการดำเนินงานตามแผนการตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข

- ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. 2561. [เข้าถึงเมื่อ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561]. Available from: http://www2.cbo.moph.go.th/DOWNLOAD/เล่มรับตรวจราชการ_จังหวัด_ชลบุรี_รอบ_1-61_V2_22-01-61.pdf.
7. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC). ความเป็นมาโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC). 2562. [เข้าถึงเมื่อ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2562]. Available from: <https://www.eeco.or.th/เกี่ยวกับองค์กร/ความเป็นมา>.
  8. สำนักงานสถิติ จังหวัดชลบุรี. สำมะโนอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี ปีโครงการ 2560. [เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2561]. Available from: http://chonburi.old.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp
  9. เกวลิน มะลิ และกนกพร เพียรประเสริฐ. คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่อุตสาหกรรมแหลมฉบัง. วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ. 2557; 1(1): 24-34.
  10. ฐานิตา ดิษฐ์รอด. พฤติกรรมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี กรณีศึกษานิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร [ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2554.
  11. Green L.W. Kreuter M.W. Health promotion planning an education and ecological approach. (4rd ed) Mountain View. Mayfield: CA; 2005.
  12. สารสนเทศเพื่อการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. ข้อมูลสถิติการศึกษาประจำปี 2560 (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2561). 2561. [เข้าถึงเมื่อ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2561]. Available from: [http://www.mis.moe.go.th/mis2018/index.php?option=](http://www.mis.moe.go.th/mis2018/index.php?option=com_content&view=article&id=557&Itemid=113)
  13. Daniel W.W. A foundation for in the health science. 6th ed. New York: John-Wiley & Sons.; . 1995.
  14. วรณศิริ ประจันโน และคณะ. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายตามแนวคิดการให้ข้อมูลข่าวสารแรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม. วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2560; 29(2): 39-51.
  15. Woramalee S. Chamroonsawasdi KKWAN. Attitude on gender roles and life skills development program to prevent sexual risk behaviors among grade 5 primary school male students, Lopburi province. Tham-masat Medical Journal. 2016; 16(3): 456-66.
  16. Sophisuda Wiboonphan. Association between social medai literacy and sexual behaviors of adolescents in Banglamung district, Chonburi province. Burapha University: faculty of public health; 2017.
  17. วิพรรษา คำรินทร์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์. [สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต]. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2558.
  18. อนุชิต วรกา และคณะ. ทักษะชีวิตกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดกาญจนบุรี. การประชุมวิชาการสุขศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 17 เรื่อง “บทบาทของประชาชนกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ” ชลบุรี: สมาคมวิชาชีพสุขศึกษา; 2558. p.65-81.

19. พิชานันท์ หนุงวงษ์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชน ในหอพักจังหวัดพิษณุโลก. 2558.
20. ชิสัพพัชร์ ชูทอง, editor พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. การนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษ 2560; พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม.
21. ชนกนันต์ เหมือนทัพ. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพ ชีวิตการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในอำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัด สมุทรปราการ. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา